

AN ARMENO-AMERICAN
Weekly Journal
of
Politics and Literature,
Published
by
P. M. AYVAD,
Editor and Proprietor,
72 University Place, New York.

THE ARARAT.

TO ADVERTISERS.

This paper has an extensive circulation among the Armenians throughout the United States and the principal cities of the world. It is an excellent medium for domestic and international advertisements, securing the very best results. Rates of advertising will be found on the fourth page.

— ՄԵՐ ՍԿՈՐՈՒՆԲԸ ԱՉԳԻՆ ՍԿՈՐՈՒՆԲԸ Է, ՄԵՐ ՔԱՂԱՔԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆԸ՝ ԱՇԽԱՐՀԻ ՔԱՂԱՔԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆԸ — ԱՐԱՐԱՏ, Սեպտեմբեր 30, 1878.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՐԱՌՈՐԴ ՏԱՐԻ
ESTABLISHED AT CONSTANTINOPLE 1869.

ՆՅՈՒ ԵՐԲԸ, ՀԻՆԳՇԱՐԹԻ, ՆՈՅԵՄԲԵՐ 19, 1891.
NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 19, 1891.

ՆՈՐ ՀՍՈՐ Ա. ԹԻԻ 20.
NEW VOLUME I. NO. 20.

Entered at the Post Office at New York as Second Class Mail Matter.

SUBSCRIPTION RATES.

For United States, Canada and Mexico,
One year \$2.00
Six months 1.00
For all other countries,
One year 12s.
Six months 6s.
Remittances should be made by P. O. Money orders, Postal Notes, Express Money Orders, Checks, Drafts, or in a Registered Letter.

Address all communications to Publisher of the ARARAT, 72 University Place, New York City.

NOTICE.

Subscriptions for this paper are received at
Brentanno's, No. 5 Union Square, New York City, and at
F. A. Easton's, No. 3 P. O. Block, Worcester, Mass.
Single copies for sale, Five Cents.

Article 61 of the Berlin Treaty.

"The Sublime Porte undertakes to carry out, without further delay, the improvements and reforms demanded by local requirements in the provinces inhabited by the Armenians, and to guarantee their security against the Circassians and Kurds. It will periodically make known the steps taken to this effect to the Powers, who superintend their application.

Guarantee and Supervision.

The concluding words of Patriarch Nerses' address to the Armenian National Assembly clearly show what the Armenians tried to obtain for Armenia in a legitimate, honest and peaceful way.

In the face of such solid promises and repeated assurances, as were given for the realization of the rightful demands of a disarmed, robbed and oppressed nation, who could think that such events would be permitted as are to-day in Turkey, and especially in Armenia?

Patriarch Nerses little thought that the guarantee and supervision promised by the Great Powers of Europe might come to nothing. Nor did he imagine that his people would be left altogether to their fate and allowed to suffer double the wrongs from which he attempted to deliver them.

Conspiracy in Russia.

A few days ago we received by cable the news of the discovery in St. Petersburg by the Russian authorities of a "terrible" conspiracy, which had its ramifications throughout the Empire. Now, what was this conspiracy? Nothing more nor less than a simple movement among the thinking people of all classes, having for its end the creation of a representative assembly. For this horrifying crime sixty members of the nobility and of the upper and middle classes, who are charged with complicity in the movement, have been arrested, and are now, no doubt, being initiated into the mysteries of the Russian inquisition.

CABLE INTELLIGENCE.

AN OUTRAGE BY TURKISH BRIGANDS.

CONSTANTINOPLE, Nov. 14.—Advices received in this city say that a party of brigands recently made a raid upon Samsoun, in Trebizonde, and plundered the house of Arnaud, a director of the tobacco Regie. M. Arnaud and his wife and his son were brutally treated by the robbers, who secured a small amount of booty and then fled, leaving no clue by which they might be traced. The object of the bandits was to secure a considerable amount of bullion which had been sent to Samsoun for the purpose of establishing there a branch of the Ottoman Bank. This treasure was consigned to an agent of the bank, whose name also was Arnaud; and the bandits mistook the house of the director of the Regie for the one occupied by the agent of the bank. The raid created a panic in the town, which was placed in a state of semi-siege.

BIG PAY TO A BAD KING.

VIENNA, Nov. 18.—The agreement between ex-King Milan of Serbia and the Regency has been made public. Milan, who had a reversionary interest in the throne in the event of anything happening to his son, King Alexander, renounces all his rights, including his right to interfere with the education of Alexander, for the sum of two million francs a year. This amount is more than the whole civil list of the kingdom for the support of royalty has hitherto been, and it is believed that there will be a serious protest in the Skuptchina.

EUROPEAN TROOPS IN MOTION.

VIENNA, Nov. 19.—Well founded reports are current here that the Russian Government has ordered that 40,000 troops be despatched to the Polish frontier, and that the number of barrack huts in that region be largely increased. In consequence of this movement on the part of Russia, it is reported, the Austrian Government has ordered that a large number of officers and men be despatched to strengthen the frontier guards.

THE SERBIANS ARE DISCONTENTED.

VIENNA, Nov. 19.—A despatch from Belgrade says that great discontent exists with the terms granted by the Regency to ex-King Milan, and that the populace are so aroused that an outbreak is feared. The poorer Serbians, ground down by taxation, regard the 2,000,000 francs paid to Milan as outrageous extravagance.

Milan, it is said, threatened to remarry Natalie, come back to Belgrade and let Natalie have her own way with the men who had driven her out of Serbia.

This was not an empty threat, as Milan is a favorite with the army, which would doubtless have obeyed his commands. The Regents, therefore, yielded to Milan's terms, after an ineffectual protest, and hereafter he is to have 2,000,000 francs a year for leaving Serbia entirely alone. As the Ministry is now seldom able to make both ends meet some new method will have to be found to raise the money for Milan to spend in luxurious idling in Paris.

OSMAN PASHA, the hero of Plevna, has been located as sealer in the kitchen of the Sultan of Turkey. His peculiar business is to seal all the dishes for the Sultan's table as soon as they are prepared, and thus secure against poison. They are carried into the royal dining room, and the seals broken only in the Sultan's presence.

The Armenian Question and its Origin.

Address of His Grace Mgr. Nerses, Patriarch of Armenians in Turkey, to the Armenian National Assembly, July 21st, 1878.

[Continued from our last Issue.]

But it was necessary for us to continue our work. In Europe, we should recall our name to the grandsons of those ancient and glorious nations who lived with us once, but to-day are lost. Europe should know that the Armenian nation feels its present condition and knows to stand up for its rights. Archbishop Khorene (Lusignan) was sent to St. Petersburg, and Archbishop Khrimian to Western Europe. The latter had for his interpreter one of the shining stars (*) of our national youth, who by his talent, his accomplishment and modern culture has pictured to Europe our hopes for a better future. Archbishop Khrimian, who bore on his face the image of patient nobleness in an hour of adversity, pictured the glorious past of mournful Armenia. So Archbishop Khorene, represented the heart of the nation, full of past memories and filled with new hopes. These two were the official delegates of the nation. It was the duty of each Armenian to render them every assistance, and I had the right, in such a case, to call upon all the sons of Armenia for support whenever or wherever it became necessary. Everyone whose heart was beating as an Armenian's and who felt able to be of some service to his nation, laboured here with me and there with them. And as our effort was universal, so the increased sympathy that was shown towards our nation was also universal.

The press of Europe stood as the interpreters of these sympathetic feelings; they advocated our cause everywhere almost without exception; public meetings were held, and even political platforms thundered with the discussion of our national cause. We could safely say that the feeling of Europe was with us. Feeling! Alas! I had known before that in this century it is interest that tells, and interest alone would tell in that council of elderly diplomats who were hardened in political affairs, about to meet at Berlin. But we had even that interest on our side. I told you how, some moments ago.

The Congress of the Great Powers had already assembled at Berlin. I had received assurances and official promises from every side and from every Power. Declarations were made that whatever was granted to the Christian nationalities should include the Armenians also. The Armenians did not and could not have any voice in the Congress. But such extensive assurances were given us that even the Foreign Minister of a great and noble nation like France had agreed to represent and advocate the cause of the Armenians in the Congress of the Great Powers. He had accepted with perfect approval, the form, the sense and the practicability of our demands as outlined in our official documents.

At last the senior and most skilful of diplomats, namely, the president of the Congress himself who had studied our cause and examined our papers with particular attention, and had shown special care for our demands, — the first, — officially presented to the

Congress the communication of the Armenian Patriarch at Constantinople to the President of the Congress, and put it on the journal thus:

The Petition of Armenian Delegates; the Organic Statute Drawn for the Government of Armenia, and an Statistical Review of Armenia.

So we had every reason to believe that the matter would be taken hold of its foundation and would be ended in a fundamental solution.

But right at this point the Anglo-Turkish Convention on Asia Minor came into prominence.

Messrs. Deputies, it is not for me to enter into political views and to say that the Armenians have been guilty of not foreseeing a new policy, which had not even been torsezen by any Power in Europe. It is not yet clear which of the two has played the greater role in that policy—imagination or diplomacy. But the convention, if it has practical result, will prove an undoubted benefit both to Turkey and to the Armenians. It did not hinder the Congress from taking up the Sixteenth Article of the treaty of San Stefano, which was amended, isolated and put under the guarantee and supervision of all the Great Powers, instead of one Power. And on the other hand through the Anglo-Turkish convention the special protection of England was secured for the Armenians. But this prevented the cause of the Armenian nation from being considered by the Congress in its integrity.

It is evident, indeed, to an impartial judgement that, were it not for the Anglo-Turkish Convention which had stipulated that England and Turkey alone should undertake the improvement of the Christians in Asia Minor,—the demands of the Armenians would have been decided at Berlin by the Powers themselves.

Here is the Sixty-first Article of the Treaty of Berlin:

"The Sublime Porte undertakes to carry out, without further delay, the improvements and reforms demanded by local requirements in the provinces inhabited by the Armenians, and to guarantee their security against the Circassians and Kurds. It will periodically make known the steps taken to this effect to the Powers, who will superintend their application.

Messrs. Deputies, the only feature of this article that is to be regretted is that it partly postpones the solution of the question. It does not ruin the hopes of the nation, but at the same time does not realize them. And what nation has realized her desires so suddenly? It is only misfortune or death that comes on a person or nation suddenly. Welfare and happiness advance slowly. I is for that very reason that those are in the wrong who ask: "Why did we begin if we were not to succeed and if it was evident that we would not succeed?" For we ought to make a start to-day in order to succeed hereafter. And even if I had known positively that I was not to succeed in the attempt, I would still have commenced, and let it be the cause of the condemnation my nation might pass upon me.

But it was not only I who commenced this work; but above me and stronger than mine was the general desire of the nation, and I had received orders to advance that desire. At this time there are two kinds of objections which add a good deal to my sorrows. One of these objections is that we obtained little because we asked for little, that we interpreted the wishes of the nation in an imperfect way, and that knowingly and intentionally we behaved in such a way as not to have the wishes of the nation fully realized.

This objection comes from some members of the nation, and gives a new proof of the evil that has caused the present state of bondage of the nation, making stubborn distrust a natural characteristic of our confreres. Ah! if he who pronounced that hasty sentence knew that those who worked in this matter labored harder than they ever had experienced in their past. That they offered for the sake of the nation all they had—some their wealth, others their talent, others their influence, and each of them his labor; if he knew how they renounced all thoughts of difficulty and danger; if he knew that they were ready to sacrifice their interests and persons, filled with true patriotism and without any expectation of renown and glory in the present or in the future; if he knew what I know, he would have trembled before his own conscience before uttering his condemnation.

The other objection comes from outside, because no Armenian could make such an objection. And that is: What your Patriarch called a national question, was of his own invention and the nation had no participation in it. That outsider has not heard the endless cries of the Armenian nation since so many years, he has not heard of the duty imposed upon me in the name of the nation by this Representative Assembly, and re-imposed but a short time ago.

Now, I have explained to you to what extent and in what words I have presented the Armenian Question before Europe, which I put here thus: *An Armenian administration in Armenia without any political ambitions, which we have never had, nor can have, under the auspices and suzerain power of His Majesty the Sultan.* Oh, ye Representatives of the nation! Tell me, ye who feel the heart of the nation beat in your own hearts, was this not the will of the nation that I represented? Tell me, would you allow me to remain silent? Tell me, would you have allowed your Patriarch to remain indifferent at a time when the fate of the Christian people in Turkey was to be decided? Tell me, would you forgive me if I, even without hope or encouragement, had not at least applied to the Congress of nations in order to influence Europe that there is an Armenian nation in the East? Tell me, would you and would the spirits of our ancestors from Haig to our last Leon, and the ranks of our devoted and patriotic Pontiffs from the Illuminator to the last Nerses, forgive me for it? Tell me, would they and would you forgive me had I not, by overcoming every difficulty and every barrier, made the cry of the nation reach as far as Europe? Tell me, O, tell me, now by your imposingly unanimous vote, for unanimous must be the vote in such a case. Tell me! And let your vote be an answer to this uncalled for and malicious objections. *

And yet, where is the loss? Where does the fruitlessness of all our labors and efforts appear? Where the failure? Where the misfortune? Where is there room for despair? Is it a loss because the name of the Armenian nation passed into the official treaties for the first time? Is it a misfortune because, according to those treaties, the Armenians are delivered from outrage? Are our efforts fruitless because there were sown the seeds for future Armenians? Is it any failure because the people and powers of Europe recognized the Armenian nation and sympathized with her? Is there any room for abandonment and despair because while I am speaking to you from this national rostrum questions regarding the Armenian

* After the address the National Assembly passed a unanimous vote censuring the uncalled-for objection.

(*) Prof. Minasse Tcheraz, editor of London Armenia.—F.E.

Նախն խորին և զորեղորուն էր որ երթալով կը բարձրանար, զականչն իւր հնչմամբն լեցնելով և զմիտքն մտածմանց և կրկն դէպի անասն-ման բարձրութիւն վերցնելով: Այդ նուազն, կենաց մը զաղանկաց խոր թափանցող վէպի մը կը նմանէր: «Նոր երգ մը», ըսաւ հօրեղբայրս իւր դէմքն զարմանօք լցուած յիս դառնալով: «Նիւթը քննէ առած է: Տեսնեմք»:

Այս վարկանիս Ռէյնը ներս մը-տաւ ձեռնացը մէջ բան մը բռնելով— պատկեր մը, — զոր լոյսին բռնեց: Կնոյ մը դէմքը: Աստուած իմ, Հէս-թէր Զաֆրին դէմքն էր: Զարմանօք վրան հայած ձեռքի: Բայց նմանութիւնն կատարեալ չէր, դէմքն երեւակայութեամբ էր, — ինչպէս որ առ-ջի գիշերն երազիս մէջ տեսած էի: Աչքերս դէպի Ռէյնը երեսն վերցնի: Ցաւոյ և սազնապի արտայայու-թեամբ մը նա իմ վրաս հայեցաւ:

(Շարունակելի):

ԱՆ ԳԼԻԵՐԻՆ ԼԵԶՈՒՆ:

ԲԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

[Շար. Տե'ս Թիւ 19:]

ԴԱՍԱԿԱՆ ԹԻԻՒՐ:

First	(Փըրսթ)	առաջին
Second	(սէքընտ)	երկրորդ
Third	(թըրճ)	երրորդ
Fourth	(ֆօրթ)	չորրորդ
Fifth	(ֆիթ)	հինգերորդ
Sixth	(սիքսթ)	վեցերորդ
Seventh	(սէվէնթ)	ութերորդ
Eighth	(էյթթ)	ութերորդ
Ninth	(նայնթ)	իններորդ
Tenth	(թէնթթ)	ասաներորդ
Eleventh	(էլէվէնթ)	մետասաներորդ
Twelfth	(թուէլֆթթ)	երկուսասան-

Thirteenth	(թըլքթիւթթ)	երեքաս-
Fourteenth	(ֆօրթթիւթթ)	չորեքաս-
Fifteenth	(ֆիթթիւթթ)	հնգեքասան-
Sixteenth	(սիքսթթիւթթ)	վեցեքասան-
Seventeenth	(սէվէնթթիւթթ)	ութեքան-
Eighteenth	(էյթթիւթթ)	ութեքան-
Nineteenth	(նայնթթիւթթ)	իններեքաս-
Twentieth	(թուէլէվթթիւթթ)	քսաներորդ
Twenty first	(թուէլէվթթիւթթ)	քսաներորդ
Thirtieth	(թըլքթիւթթ)	երեսներորդ
Thirty-first	(թըլքթիւթթ)	երե-
Fortieth	(ֆօրթթիւթթ)	քառասներորդ
Fiftieth	(ֆիթթիւթթ)	հիսներորդ
Sixtieth	(սիքսթթիւթթ)	վաթսաներորդ
Seventieth	(սէվէնթթիւթթ)	ութսանս-

Eightieth	(էյթթիւթթ)	ութսանս-
Ninetieth	(նայնթիւթթ)	ինսներորդ
Hundredth	(հընտրիւթթ)	հարիւրերորդ
Thousandth	(թըսաութիւթթ)	հա-
Millionth	(միլիընթիւթթ)	միլիոններորդ

ԲԱԶՄԱՊԱՏԻՅ ԹԻԻՒՐ:

Once	(ուընս)	մէկ անգամ
Twice	(թուայս)	երկու անգամ
Thrice	(թըլքայս)	երեք անգամ
Three times	(թըլքթիւթթ)	երեք անգամ
Four times	(ֆօրթթիւթթ)	չորս անգամ

ԿԱՏԱՐԱՐԻՑ:

One half	(ուըն հալֆ)	կէս
A third	(էթըրճ)	երրորդ մասն
A quarter	(էքուարթըր)	քառորդ
A fourth	(էֆօրթթ)	«
Three quarters	(թըլքթիւթթ)	քառորդ
Three fourths	(թըլքթիւթթ)	քառորդ

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ՈՃԵՐ:

It was half past five.
«Իթ ուօ'զ հալֆ քասթ ֆայվ»:
Հինգ ու կէսն էր:
Come in half an hour.
«Գըմ ին հալֆ էն ա'ուր»:
Կէս ժամէն եկուր:
The travelers went away at twelve o'clock.
«Տէր թրաւլըրը ուէլք աուէյ էթ թուէլք օքլոք»:
Ճամբորդները ժամը տասներկու քննեցան:

ԽՈՍՍԱԿՈՒԹԻՒՆ:

Who is there?
«Հու' իզ տէր»:
Ո՞վ է այն:
Do you know him?
«Ետե ետ նու' հիմ»:
Կը ճանչնա'նա գինը:
I know him by sight.
«Այ նու' հիմ պայ սայթ»:
Ետե կը ճանչնա'մ գինը:
(Շարունակելի):

ԵԿ: ԴԵՑ ԴԵՐ ԾԱՆՈՒԹՅՈՒՆՔ

ԱՅԻ

Եկեղեցական եւ գեղութեան գործերու վերաբերեալ Հայերէն լեզուա ծանուցումը, որը երկու մատ-նաչափէ աւելի տեղ չեն բռներ, թերթիս մէջ ձրի պիտի հրատարակուին:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՅ

ՈՒՂԱՓԱՌ ՍԲ. ԵԿԵՂԵՑԻ

St. Chrysostom's Chapel,
[Trinity Parish.]
Corner 39th Street and 7th Avenue.

Ի գիտութիւն բարեպաշտ ժողովրդեան կը ծանուցուի որ առաւօտեան ժամերգութիւն կը կատարուի ի վերոյիշեալ Մատրան, աւելի Կիւրակէ ժամը 1:30 ին յետ միջառուր:

Ի Դիմաց Հոգաբարձութեան,
Մ. Գ. ԱՐԹԱՐԵԱՆ, Փ Մ. ԱՅՎԱՏ,
Քարտուղար: Ատենապետ:

ՍՈՒՐԲ ԼՈՒՍԱՆՈՐԻՉ ԵԿԵՂԵՑԻ

Ի ՆՈՒՆ ԵՐՐԻՔ.

ԸՆԹ՝ԱՅՈՂ.

ՀՐԱՆՏ ՄԵՍՐՈՊ ՔԻՐԵՉՃԵԱՆ.

Ծանալիկայ Կիւրակէ, ի ժամ 2:30 յետ միջառուր, ի կրկն Մատրան (Պրոտէկէ և Տաներորդ փողով) կրօնական Պաշտամունք պիտի կատարուի Հայ լեզուա, ըստ գրու-թեան Անգղիական Եկեղեցւոյն:

Յարգանքով հրաւիրուին աւելի Հայք ներկայ գտնուի և մասնակցիւ սոյն Պաշտամունք:

ՆԵՒՏՈՆ ՄԵՍՐՈՊ ՊՅՈՍՃԵԱՆ

Քարտուղար:

ՍՈՒՐԲ ԲԱՐԹՈՒՂԻՄԵՍԻ

ԱՆԳԼ. ԴԱՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

ԵՒ ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ

ՅԷԲԻՓԵՆԻ ԵԿԵՂԵՑՈՂ.

47րդ Փողոց, Լէքսինգթըն եւ Բարը Ալքընիներու միջակայ:

Պաշտօնեայ— Արք. Յովհաննէս Կոն-Պատարակութիւնն կախի, յետ մի-ջառուր, ժամը 3ին, եւ կրօնական Պաշտամունքն՝ ժամը չորսին, Կիւրակէ օրեր:

ԱՅԻ ԵՒ ԱՅԻ ԾԱՆՈՒԹՅՈՒՆՔ

ԱՅԻ:

Տր. ժան էլիսի գրած 'Տարակոյս և Լուսաւորութիւն' (Doute et Revelation) անուն Գաղղ. լեզուա նոր հը-րատարակութիւնը, ձրիապէս պիտի լրկուի, բայց տուրքէ ազատ, սոյն ամեն քարոզչաց և աստուածաբա-նական ուսանողաց որոնք զայն ու-նենալու փափաքը կը յայտնեն, զըր-կելով իրենց հասցէն առ:

Monsieur Adolphe Roeder, editeur,
Vineland, N. J.
Etats-Unis d'Amerique.

Տ Պ Ա Ր Ա Ն

Ա Ր Ա Ր Ա Տ Ե Ա Ն

72 Իւնիվըրսիթի Բլէյս,

ՆՈՒՆ ԵՐՐԻՔ:

Սոյն ապարանի մէջ կը տպագրուին Հայերէն և Անգլիերէն լեզուներով ամեն տեսակ գործեր. ինչպէս են՝ գրեանք, տետրակներ, շրջաբերա-կանք, առեւտրական ցուցակներ, նա-մակի թղթեր, պահարաններ, այցե-տոմսեր, առեւտրական տոմսեր, ըն-կերութեանց կանոնագրութիւններ ևն. Ամեն յաճախորդաց կատար-եալ գոհունակութիւն կ'երաշխառու-ուի: Փորձեցէ՛ք մեզ անգամ մը:

THE ARARADIAN PRINT,

No 72 University Place,

New York.

ԳՐԻԳՈՐ ԷՔԻԶԵԱՆ

Թարգման-Առաջնորդ ճամբորդներու:

Կը գտնուի Պոլսո փողոց:

Մարտէյլ Հանդիպող Հայ և արեւ-ելցի ուրիշ ուղևորներն որոնք քա-ղաքին և Ֆրանսերէն լեզուին ան-ծանօթ են, մեծ գիւրութիւններ կրնան գտնել իրեն գիմելով:

Թղթակցութեան հասցէն՝

Gregoire Ekizian,

53 Rue de la Republique,

Marseille, France.

ԱՅԻ ԵՒ ԱՅԻ ԾԱՆՈՒԹՅՈՒՆՔ

ՎԱՐԺԱՐԱՆ ԿԵՆՍԱԿԱՆ

ԳԻՏՈՒԹԵԱՆ:

Հաստատուալ 1871:

Վիգիլըր Պ. Հօլ, Հաստատող:

Վիգիլըր Պ. Հօլ կուսուցանէ տա-րբեր ուսեղեցաց մասց վերայ ունեցած արդիւնքը և կը կարողացնէ բարե-թել ընտիր կերակուրներ գործածե-լով:

Ամեն անոնք որ մէկէ աւելի լեզ-ուաց մէջ շահեկան են, այս վարժա-րանին միանալու են:

Աւելի Կենսաբանութիւն (Vita-nomy) տեսարակը մէկէ: — Անգլո-Ամերիկեան լեզուա տպագրեալ:

Քարտուղարին գրասենեակն է, 1245 Wood st., Philadelphia, Pa.

Մ. Ս. թ. Ն. Ա. Հ. Կ. Ե. Ա. Ն.

ՈՒՍՈՐԸ, — Մ. Ս. Ս. Ս.

Ամենէն արժան գնեցող Փոք-Գրքեր կը տրուին թուրքիոյ այլեւայլ մասանց վրայ և Եւրոպիայ ամէն կողմերը ա-պաշովեալ գրամատանց միջոցաւ:

Ութն տարուան փորձառութիւն: Կենդանացի իր քարքերը և ի կոս-տանդիւնայօրին: Կը վաճառուին նա-և շոգեկանի տոմսակներ Եւրոպիոյ այլեւայլ մասանց վրայ և թուրքիոյ բո-լոր նաւահանգիստներէն թրիւսիէ ի ճամբով մինչ ի խիւ Եւրոպ, իսկաւ ար-ժան գնեցող: Մասնաւոր ուշադրու-թիւն կը արուի աւելի թղթակցու-թեանց:

M. S. T. NAHIGIAN,

WORCESTER, MASS.

JOHN A. PHILLIPS & Co.,

No. 4 Dean St.,

Providence, R. I.

ԱՌ ԳՈՐԾԱՌՈՐ

Արժան գնող լաւ կոշիկ մը գնելու տեղն է

ձՈՆ Ա. ՖԻԼԻՍԻ ԵՒ ԸՆԿ.,

Թիւ 4 Տին Փողոց,

Բրովինտոն, Ռ. Ա.

Տեղեկութիւն կրնայ առնուիլ զի-մեկով նաև առ Ս. Ա. Սամուր,

Թիւ 107 Ֆէսէրալ Փողոց:

ԻՆՎԵՍՏ

Ի նպատակ ձ. Ե. թ. Միւլթեան կը ծախուին, Ռաֆֆիի սոյն պատկերի խորհրդաթիւ տասն և մէկ ու կէս ինչ երկայն, և ութը ու կէս ինչ լայն: Միայն տարւոյն տեղն է:

Գումագումար գէպի հերոսներու պատկերները, Յարու թիւն Չանդու-եան և կէս Արմազ Մանուկ, զոյգը 5 սէնթ:

Գնել փափաքողները պէտք են գիմել Միւլթեան թանգարանապե-տին կամ նորա գործակալաց. և կամ ԱՐԱՐԱՏ լրագրի խմբագրատանը:

(Փօստի ծախքը մեր վրայ է):

Պ. թՈՐՈՍԵԱՆ

Թանգարանապետ:

No. 779 2nd Ave. New York City.

ԸՆՏԻՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՔ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՅԱՒԵԼԵԱԼ ԵՒ ՁՈՆԱՅԵԱԼ ԵՒ ՉԱՐ-ԴԱՐԵԱԼ ԸՆՏԻՐԱՊԱՏԻՐՈՒՆ:

—

Գրեցող կը բաղկանայ 16 մեծա-գիր թերթերէ: Եւրոպայի մէջ ու-րաճող տառերով և ընտիր թղթի վրայ է. 27 նոր, գեղեցիկ և նորը փորագրութեամբ պատկերներ՝ կը քարդարեն գրեւորիկն էլը, որը կը յիշեցնեն և կը զարթոնցանեն Հայ մանկաւոյ սրտից և երակաց մէջ ազ-գութեան ոգին և եռանդը, և կը յորդորեն զիրենք նմանիլ իրենց Հայր Բաժանորդութեան գինն է 4 ֆր. (80 սէնթ)՝ կանխիկ վճարելի. արգա-ւած թերթերն առանձին առանձին կ'ուղարկուին իւրաքանչիւր բաժա-նորդագրաց: Այն անձինք, որք 12 օրինակէ աւելի կ'առնուին մի անգա-մով, և կամ Դարբնիքներ՝ որք կուզեն իրենց համար զանազան օրինակը՝ նոցա յատուկ և զգալի գեղչ կը ը-նրարուին: Բաժանորդութեան գումարի ցանկացողք զիմեն հետեւեալ հասցէի:

DIRECTION

DE L'IMPRIMERIE ARMENIENNE

VE NISE, St. LAZARE.

ՎԱՐԺԱՐԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՅՍՈՒԹԵԱՆ

Բ. ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

«Հայոց Հայրենասիրական Միու-թեան հրատարակած այս վարդա-պետարանի մէջ համառօտ կերպով բացատրուած է թէ իւրաքանչիւր Հայրենասիր Հայ ինչ փափաքներ պէտք է ստանայ և ինչ պարտքեր ունի կատարելու:

Մեկ անգամին 50 օրինակ ծա-խու առնողին կը զրկուի 5 ֆր. քանակով: Հաստին գինն է 15 սան-թիւմ:

Դիմել M. Portoukalian, redacteur du journal ARMENIA, Marseille, France:

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup.»

Տիւ. ՈՒՆԵԼՈՒ ՈՂՈՔԻՉ ՕՇԱՐԱԿԸ:

Յիւսուէն տարիներէ աւելի է որ Տիկին Ունեւոյ Ուղեւիչ Օշարակը միլիոնաւոր մայրերէ կը գործածու-ուի իրենց զաւակաց ակուայ հա-նելու ժամանակ: Գիշերները կը խանգարուի. քիւ և հանգստութիւնները կը վրդովուի ակուայ հանելու ցա-ւէ հիւանդ, տառապող և լացող զաւակէ մը: Եթէ այդպէս է, ան-միջապէս Ակուայ Հանելոյ Մանկանց համար «Տիկին Ունեւոյ Ուղեւիչ Օշարակ» օճէ շիւ մը առէք: Սորա արժէքը անհամար է: Ինչո՞ք պը-տի տառապելալին անմիջապէս դար-ման մը պիտի ըլլայ: Մայրեր, ա-սոր վրայ կրնաք ապաւինիլ. բնաւ սխալ չի կայ: Կը բժշկէ Փորութե-թիւն, կը կանոնաւորէ Ստամոքսը և Աղիքները, կը բժշկէ Աղեաց Խի-թը, կը կազմէ Լինեւորը, կը նը-ռազեցնէ բորբոքումն, և ամբողջ-կազմուծը կը կազդուրէ և կը զօ-րացունէ: Ակուայ Հանող մանկանց համար «Տիկին Ունեւոյ Ուղեւիչ Օշարակը, ճաշակի հաճելի, և Մի-ացեալ նաւահանգաց մէջ ամէնէն հին և ամենալաւ բժշկութեան և սնուցիչ-ներէն մէկուն գեղեցիկն է, և կը ծախուի աշխարհիս ամէն գեղա-գործներու ըով: Իւրաքանչիւր շի-շի գինն է քսան և հինգ սէնթ: Ուղեցէ՛ք միայն,

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup.»

ՆՈՐ ՀՐԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ

ՄԵՍՐԱՐԱՊԱՏԻՐ ՊԱՏԻՐ

ՎԱՐԴԱՆ ԱՆ ԱՆ Յ

ՊԱՏԵՐԱՅՄԻՆ

Սրբոց Վարդանանց առ Տղմուա գետով մղած պատերազմին մի լու-սանկար պատկերն է սա ի վիշենա լուսանկար Պր. Ն. Պ. Ասլանեանի ար-ուեստարանէն ի լոյս ընծայուած: Մեծութիւնն է 24x30 մատնա-չափ:

Բաղմաշխատ Հայ արուեստագե-տի մը սոյն ճաշակաւոր և հիւսնա-լի գործն որ միակ է իւր տեսակին մէջ, Ամիրաբեկի աղագայնոց ուշա-դրութեան կը յանձնարարեմք:

Ամենայնարար առաքիպ մը է որ և է տան (home) դաշնէն մէջ կա-խուի:

Տեսնել ուղղութ, կրնան գիմե-Արարատի խմբագրատունը:

Սոյն պատկերներէն միայն սա-հանեալ թիւ մը կը գտնուի խմբա-գրութեան ըով, որք Միացեալ Նա-հանգաց մէջ գտնուած միակ օրի-նակներն են:

Գինն է 30 ֆրանք, կամ 6 առ-ջուր: Գիտարարութեան ծախքը զը-նդուն վրայ է:

Կը հրաւիրեմք գեղարուստի ճա-շակ ունեցող և Աղագային փառաց նախաձեռնողքը Աղագային քննել Հայ արուեստագէտի մը սոյն նա-նաւոր գործն:

Ն Ո Ր

ԵՐԿՐԱՆ ԱՅԻՍՏԱՆԻՔ

ԿԱՍ